

Momente din istoria structurilor de poliție din spațiul Covasnei și Harghitei

Cuvinte cheie: poliție, Covasna, Harghita, sec. XX
Key words: Police, Covasna, Harghita, 20th century

Abstract

The police activity from the space of Covasna and Harghita, is carried on by the Police Stations of these counties with their structures from the municipalities of the cities and communes from this area.

The history of the police structures from Harghita and Covasna is strongly linked with the history of Transylvania during the time it belonged to the Austrian Hungarian Empire, and the police of that kingdom and after that after 1918, linked with the history of the Romanian State with its policy of territorial administration but also with the events from December 1989.

The main important moment was the foundation of these two counties in February 1968 and their police structures, and then the year 2002 when took place a radical change in the quality of a policeman, who from a military statute became "civil servant, with special statute, equiped with gun, who wears regularly an uniform and doing proper tasks according to the Police Laws in Romania" having instead of military ranks, professional ones.

During its history of almost 40 years, the Police of Harghita county gave seven policemen heroes, death on duty in a noble mission of defending the fundamental rights of liberty, of life, corporal integrity, of health and private or public goods, of the citizens and institutions from the communities they served as policemen.

Activitatea polițienească din spațiul Covasnei și Harghitei este desfășurată de către inspectoratele de poliție ale județelor Harghita și Covasna cu structurile lor de la nivelul municipiilor orașelor și comunelor din acest areal.

Serviciul polițienesc în slujba comunităților se desfășoară neconținut pe o suprafață de 10.344 km pătrați pe care locuiesc 564.572 de locuitori din care 80% sunt secui maghiarizați, 19% sunt români, și 1% țigani și alte etnii.

Structurile județene de poliție din Harghita și Covasna și subunitățile lor teritoriale asigură ordinea publică, siguranța civică și desfășurarea pașnică a vieții oamenilor în cele 5 municipii, 8 orașe și 98 de comune.

Având în vedere că în structurile de poliție din Covasna și Harghita sunt încadrați, în proporție de peste 98%, lucrători de religie ortodoxă, între aceste structuri și Episcopia Ortodoxă a Covasnei și Harghitei înființată în urmă cu 15 ani, protopopiate și parohii a existat și există o legătură de suflet permanentă și o colaborare fructuoasă benefică atât comunităților de români cât și comunităților majoritare de secui maghiarizați și chiar de țigani.

Istoria structurilor de poliție din Harghita și Covasna este strâns legată de istoria Transilvaniei cât timp a fost sub Imperiul Austro-Ungar și a poliției acestui principat iar

mai apoi după 1918, de istoria statului român de politica sa administrativ teritorială dar și de evenimentele din decembrie 1989.

Momentul cel mai important îl reprezintă înființarea celor două județe în februarie 1968 și a structurilor lor de poliție, apoi anul 2002 când avut loc o schimbare radicală în calitatea de polițist¹, care din statut de militar a devenit „funcționar public cu statut special, înarmat, ce poartă de regulă uniformă și exercită atribuțiile stabilite prin legea Poliției Române”, având în loc de grade militare, grade profesionale.

1. Câteva momente din istoria poliției județului Covasna

Istoria modernă a acestei instituții poate fi departajată în două etape distincte: până la Marea Unire, când poliția era organizată în cadrul statului dualist austro-ungar, și cea de după 1 Decembrie 1918.

Cu toate că poliția, ca instituție, are o vechime considerabilă, documente referitoare la organizarea și funcționarea poliției de stat ce se păstrează ca fond documentar cu posibilitate de cercetare, datează din anul 1868 și fac referire la Poliția Orașului Târgu Secuiesc, din fostul județ Trei Scaune.

Ca parte componentă a Ministerului de Interne Ungar, Poliția funcționa ca instituție

fundamentală a Ungariei, parte integrantă a Imperiului Austro-Ungar. Din documentele de arhivă rezultă că Poliția Târgu Secuiesc se afla în subordinea Primăriei orașului care anual stabilea responsabilitatea în funcție de ordinele Ministerului de Interne de la Budapesta, cât și în funcție de necesitățile stricte ale orașului.

Poliția Tg. Secuiesc făcea parte din ceea ce se numea „poliția locală”, spre deosebire de cea din Sf. Gheorghe, oraș reședință de județ, care se încadra în „poliția de stat” conform legislației austro-ungare, din anul 1881.

În cea de a doua etapă, de după 1 Decembrie 1918, poliția a avut menirea de a consolida în domeniul legislativ unificarea politico-administrativă a zonei, după actul de la Alba Iulia.

După 1918, poliția din Covasna a funcționat pe baza legislației existente în Vechiul Regat, aplicând-o în teritoriile unite cu Țara Mamă.

Poliția orașelor Sfântu Gheorghe și Târgu Secuiesc s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Decretului² Consiliului Dirigent al Transilvaniei³, primind atribuțiuni specifice cu referire la ordinea publică și siguranța statului și a fost inclusă în raza de autoritate a Inspectoratului Regional de Poliție Brașov.

Evoluția social-politică și economică a statului a impus reorganizarea poliției de stat la mijlocul anului 1929⁴, astfel că, în conformitate cu această lege, poliția din județul Trei Scaune, actualul județ Covasna, avea atribuții de poliție administrativă (apărarea libertății persoanelor, prevenirea infracțiunilor, menținerea ordinii publice), atribuțiuni de poliție judiciară și atribuțiuni de poliție de siguranță și informativă.

În orașul de reședință Sfântu Gheorghe, poliția de stat își exercita atribuțiunile sub comanda unui șef de poliție, care avea în subordine comisari operativi, agenți și personal de birou în cadrul poliției administrative și a celei de siguranță. Poliția era exclusiv civilă și se subordona pe plan local autorităților administrative (Prefectură, Primărie), ele însele având linii subordonate Ministerului de Interne.

Referitor la perioada 1944-1949, din arhive rezultă că în condițiile războiului, a administrației militare sovietice, activitățile de poliție, mai ales ordinea publică, au fost asigurate de autoritățile române.

În perioada de pregătire a agresiunii, sub presiunea autorităților sovietice, poliția ju-

dețului Trei Scaune a fost dislocată în Prejmer, județul Brașov, iar în acest timp activitatea de poliție a fost asigurată de așa-numita „poliție populară”, formată exclusiv din etnici maghiari, limba folosită în acte fiind cea maghiară.

Schimbările sociale, politico-economice care s-au produs în perioada 1946-1949 a avut repercusiuni și în viața poliției; au început să apară elemente de politizare a poliției, aprecierea cadrelor, a activității acestora făcându-se prin prisma atașamentului politic.

În anul 1948 s-a constatat o centralizare excesivă și intervenția eșaloanelor superioare în fixarea unor sarcini de execuție⁵. Perioada dintre sfârșitul anului 1948 și începutul anului 1949 este marcată de schimbările suferite prin transformarea Poliției în Miliție, când instituția civilă capătă caracter militar, se introduc regulamentele militare, iar cadrele de miliție primesc grade și uniforme militare.

Până în anul 1952, raioanele, orașele și comunele de pe teritoriul actualului județ Covasna au aparținut Regiunii Stalin (Brașov), unde exista Miliția Regiunii Stalin. În 1968, prin noua împărțire administrativ-teritorială, s-a înființat actualul județ Covasna, cu reședința la Sfântu Gheorghe, ocazie cu care a luat ființă și Inspectoratul Județean al Ministerului de Interne Covasna, ce avea în subordine Securitatea și Miliția din acest spațiu geografic.

După Revoluția din Decembrie 1989, ca și în cazul Județului Harghita, Inspectoratul Județean al Ministerului de Interne Covasna s-a desființat, denumirea Miliției a revenit la aceea de Poliție, iar la nivel județean a luat ființă Direcția de Poliție a Județului Covasna care, la scurt timp, a primit denumirea de Inspectorat de Poliție al Județului Covasna, denumire pe care o are și în prezent.

Schimbările din plan legislativ și organizatoric, ce au urmat Revoluției din Decembrie 1989, privind organizarea și funcționarea poliției, au afectat și Inspectoratul de Poliție al Județului Covasna

Cât privește structura organizatorică la nivel teritorial, Poliția Județului Covasna are în subordine Poliția Municipiului Sfântu Gheorghe, Poliția Orașului Târgu Secuiesc, Poliția Orașului Baraolt, Poliția Orașului Covasna și 40 de posturi comunale de poliție⁶.

Județul Covasna este situat în colțul de sud-est al Transilvaniei, în curbura Carpaților Orientali, denumirea lui istorică fiind județul

Trei Scaune, format în 1876 din Scaunele Sepsi, Kézdi și Orbai; se învecinează cu județele Harghita, Vrancea, Buzău și Brașov.

Județul are o suprafață de 3.705 km pătrați și o populație de 222.449 locuitori. Din totalul populației, 24% o reprezintă naționalitatea română, 75% etnia maghiară, și 1% alte etnii. Este unul din județele mici ale țării.

Inspectoratul de Poliție al Județului Covasna constată anual circa 3.750 de infracțiuni, din care în jur de 1.410 sunt de natură economică, în jur de 630 de natură judiciară și circa 1.700 de altă natură. Anual sunt constatate în flagrant în medie 1.040 de infracțiuni.

Ca și județul Harghita, județul Covasna este vizitat anual de foarte mulți turiști din țară și străinătate, datorită izvoarelor de apă minerală, din care majoritatea au proprietăți terapeutice, dar și datorită perimetrului turistic de excepție, concretizat prin elemente naturale de mare valoare, ce se îmbină armonios cu varietatea peisajelor, vegetația și fauna caracteristică și cu elementele hidrografice și de relief⁷.

2. Câteva momente din istoria poliției județului Harghita

După făurirea statului Național Unitar Român, Consiliul Dirigent al Transilvaniei a hotărât trecerea serviciilor polițienesti ale orașelor din Transilvania la stat⁸, stabilindu-le modul de organizare și atribuțiile.

În anul 1929 a fost înființată Prefectura de Poliție a municipiului București⁹, inspectoratele regionale de poliție, chesturile de poliție, polițiile din orașele reședință de județ și serviciile de poliție din comunele urbane și rurale.

Astfel, pe teritoriul actual al județului Harghita funcționau chesturile de poliție a județului Ciuc cu reședința la Miercurea Ciuc și a județului Odorhei cu reședința în Odorhei, iar în orașe funcționau comisariate de poliție.

În anul 1938, poliția urbană de pe teritoriul actualului județ Harghita a trecut prin lege în subordinea Legiunii de jandarmi Ciuc și Odorhei, dar după numai un an de zile, respectiv în martie 1939, a revenit la vechea organizare.

La o chestură de poliție în acea vreme își desfășurau activitatea șeful poliției, comisari de poliție, agenți de poliție judiciară și administrativă, corpul de pază condus de un șef de secție și gardienii publici.

La începutul anului 1949, printr-un decret¹⁰, a fost abandonată structura veche și au fost create organele de miliție și securitate subordonate Ministerului Afacerilor Interne.

Întrucât la acea vreme teritoriul României era împărțit, din punct de vedere administrativ-teritorial¹¹, în regiuni, raioane, orașe și comune, pe teritoriul actual al județului Harghita funcționau Milițiile Raionale Ciuc, Odorhei, Gheorgheni, Toplița și Cristur, care până în anul 1952 au aparținut Regiunii Stalin (Brașov).

În anul 1952 a luat ființă Regiunea Autonomă Maghiară, care după 8 ani, în decembrie 1960, a devenit Regiunea Mureș Autonomă Maghiară, cu reședința la Târgu Mureș. La nivelul Regiunii funcționa, din punct de vedere polițienesc, Miliția Regională, care avea în subordine și milițiile raionale de pe actualul teritoriu harghitean.

După alți 8 ani, în februarie 1968, prin noua împărțire administrativ-teritorială, a fost înființat actualul județ Harghita, ocazie cu care, la nivelul județului a fost înființat Inspectoratul Județean al Ministerului de Interne, din care făceau parte Securitatea și Miliția – care avea în subordine milițiile municipale, orașenești și posturile comunale de miliție.

După Revoluția din 1989, respectiv la începutul anului 1990 s-a revenit la vechea denumire de poliție¹², Inspectoratul Județean al Ministerului de Interne Harghita s-a desființat, luând ființă Direcția de Poliție a Județului Harghita, care apoi s-a transformat în Inspectoratul de Poliție al Județului Harghita, iar prin Constituția din 1992, Poliția și-a intrat în atribuțiile firești. Ulterior, în primăvara anului 1994¹³, poliției i-au fost stabilite concret, atât modul de organizare în cadrul Inspectoratului General al Poliției, cât și atribuțiile specifice și competențele.

Datorită transformărilor democratice produse în România, la începutul anului 2002 a fost nevoie de o nouă lege¹⁴ (în vigoare și în prezent), care să precizeze poziția Poliției ca instituție specializată a statului, misiunile acesteia în cadrul statului democratic și noua sa structură organizatorică.

În același an a avut loc o schimbare radicală în calitatea de polițist¹⁵, care din statut de militar a devenit „funcționar public cu statut special, înarmat, ce poartă de regulă uniformă și exercită atribuțiile stabilite prin

legea Poliției Române”, având în loc de grade militare, grade profesionale.

Județul Harghita, în care și desfășoară activitatea poliția județeană, este situat pe platforma Transilvaniei, în zona centrală a Carpaților Orientali, fiind unul din județele mici ale țării, cu o suprafață de 6.639 km pătrați, ceea ce reprezintă 2,8% din suprafața totală a României, și o populație de 342.123, locuitori¹⁶, din care 13,7% sunt de naționalitate română, 85,1% de etnie maghiară, 1% de etnie romă, și 0,1% de alte etnii.

Județele cu care se învecinează Harghita sunt: Covasna, Mureș, Suceava, Neamț și Bacău.

Structura teritorială a Poliției Județului Harghita este formată din: 4 poliții municipale, respectiv Poliția Municipiului Miercurea Ciuc, Poliția Municipiului Odorheiu Secuiesc, Poliția Municipiului Gheorgheni și Poliția Municipiului Toplița; 5 poliții orașenești, adică Poliția Orașului Cristuru Secuiesc, Poliția Orașului Bălan, Poliția Orașului Vlăhița, Poliția Orașului Borsec și Poliția Orașului Băile Tușnad; și 57 de posturi de poliție comunală¹⁷. Poliția Județului Harghita este condusă de o echipa managerială formată dintr-un ofițer de poliție inspectorșef, ajutat de către doi ofițeri adjuncți; Poliția Municipiului Miercurea-Ciuc și Odorheiu Secuiesc, de către un ofițer șef de poliție, ajutat de către doi ofițeri adjuncți; Polițiile Municipiilor Gheorgheni și Toplița, de un ofițer șef de poliție, ajutat de către un ofițer adjunct; iar polițiile orașenești, de către un ofițer șef de poliție. Posturile comunale de poliție sunt conduse de către un agent de poliție.

Cea mai importantă componentă a activității specifice a Poliției Județului Harghita o constituie combaterea infracțiunilor prin constatarea faptelor de acest gen și soluționarea dosarelor al căror obiect îl constituie aceste fapte, precum și tragerea la răspundere penală a autorilor.

Rata criminalității în județul Harghita, comparată cu media pe țară a înregistrat în ultimii ani următorul curs: 1.348 față de 1.270 în anul 2003, 1.220 față de 1.066 în 2004, și 1.353 față de 961 în 2005 – județul Harghita ocupând un loc fruntaș la nivel național cu numărul de infracțiuni la 100.000 de locuitori. Anual organele de poliție din Harghita constată în total circa 4.440 de infracțiuni, din care circa 1.335 sunt de natură economică, 1.385

de natură judiciară și circa 1.720 de altă natură.

3. Câteva momente din istoria eroilor poliției harghitene, căzuți la datorie

De-a lungul istoriei sale de peste 40 de ani, poliția județului Harghita a dat un număr de 7 eroi polițiști căzuți la datorie în misiunea nobilă de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale, a vieții, integrității corporale, sănătății și bunurilor private ori publice ale cetățenilor și instituțiilor din comunitățile pe care le-au deservit cu serviciu polițienesc, respectiv pe Carol, Liviu-Teofil, Gabi, Emeric, Gavril-Attila, Marian și Ioan

În cele ce urmează vom face foarte scurte referiri la fiecare dintre polițiștii eroi căzuți la datorie de-a lungul anilor.

Plutonier major (r) Magyari Carol¹⁸

Fiu de țărani vrednici din Miercurea Nirajului, județul Mureș, a văzut lumina zilei la 28 ianuarie 1926, crescând față de truditarii pământului și dorința ca într-o bună clipă să le poată veghea tihna și rodul muncii. A cunoscut rigoarea vieții rânduite în ordine, onoare și cinste.

La vârsta la care cei din leatul său încă visau, Magyari Carol a ales profesia de apărător al ordinii și liniștii semenilor și a îndeplinit cu devotament și curaj misiunea de agent de ordine la Poliția orașului Gheorgheni.

Cei care i-au fost colegi și l-au cunoscut, mărturisesc că era un model de punctualitate, seriozitate și perseverență.

A dat dovada supremului gest de a-și sluji concitadinii, în 23.05.1974, în plină forță a maturității, când o mână criminală și lașă l-a înjunghiat mișelește. A căzut la datorie cu conștiința curată, lăsând în urmă, nemângâiate, sufletele părinților, soției și a unui urmaș.

Sublocotenent (post mortem) Liviu Teofil Cheuchișan¹⁹

La numai 33 de ani, în vârtoarea răsturnării de timp și lume, din 22 Decembrie 1989, a fost răpus de minți și mâini criminale, cel care venise să-și slujească Patria de pe frumoasele meleaguri ale satului Figa, din județul Bistrița Năsăud.

Până în ultimele clipe ale vieții, Liviu Teofil Cheuchișan a crezut în dreptate, cinste și adevăr. Deși putea să fugă din calea negrei sortii, a rămas la datorie, în comuna Dealu, ca șef al postului de poliție. Și-a dăruit frumoșii ani ai tinereții misiunii de a apăra legea și ordinea socială, și deși nu a batjocorit pe

nimeni, a fost ucis mișelește, cu cruzime, iar trupul tânăr și falnic i-a fost pângărit.

Sufletele părinților, soției și celor doi copii – vlăstare de lumină și candoare – sângerează neîmpăcate cu destinul nedrept.

Sublocotenent (post mortem) Gabi Dănăilă²⁰ Cel care avea să devină ajutor al șefului Postului de poliție din comuna Zetea, s-a născut la 13.08.1961, în localitatea Boghești, județul Vrancea, pe minunatele plaiuri ale Mioriței.

A venit în județul Harghita cu optimism și dorința de a fi de folos oamenilor acestor meleaguri, le-a înțeles datinile și obiceiurile, iar după puțin timp s-a căsătorit cu o fată din Secuime. Dragostea lor a zămislit un copil și viața le zâmbea încrezătoare.

Apoi rânduielile s-au răsturnat, timpul nu a mai avut răbdare cu polițistul de numai 28 de ani și în 22 Decembrie 1989, cei care se credeau și se doreau a fi „Providența”, l-au ucis fără cruțare, văduvindu-l de orice șansă. A căzut la datorie, în sediul instituției în care apucase să-și slujească semenii doar 4 ani.

Sublocotenent (post mortem) Ferencz Emeric²¹ A fost un om așezat, cu respect pentru cei din jurul său, ordonat, cu ținută demnă și plăcută, știa să-i asculte pe cei nevoiași și căuta întotdeauna să-i ajute. Cel care la numai 38 de ani a fost răpus nemilos de furia oarbă a unor semeni ce nu-și merită numele de oameni, s-a născut la 19 august 1951, în comuna Ditrău județul Harghita.

Un om al locului, apreciat pentru devotamentul și sârguința cu care își îndeplinea sarcinile profesionale, un exemplu de „sectorist”, datorită iscusinței de-a împăca rigoarea legii cu vorba și gestul mângâietor.

A servit cu onoare și cinste comunitatea orașului Cristuru-Secuiesc, până în ultimele clipe ale vieții – 22 Decembrie 1989. A lăsat în urma sa amintirea unui polițist onest și a unui soț și părinte mai presus de cuvinte.

Plutonier major (r) Szekely Gavril-Attila²² Și astăzi, și mereu, trei suflete rănite și tandre varsă și vor vărsa lacrimi curate pentru cel ce le-a fost soț și părinte.

Szekely Gavril-Attila, pe care moartea la izbit nemilos și mișelește, tocmai când – deși își încheiase datoria de apărător al vieții și liniștii semenilor – încerca să-și ocrotească foștii camarazi de la Poliția municipiului Odor-

heiu Secuiesc, în 22 Decembrie 1989, a fost fiul acestei așezări de pe Târnava Mare.

A cunoscut lumina zilei la 11 mai 1947, iar ultima perioadă a activității profesionale a trăit-o la Poliția transporturi feroviare Harghita.

Deși era sportiv de performanță respectat și admirat de toți concitadinii care-l cunoșteau, s-a retras din viața activă înainte de vreme și a rămas un cetățean de nădejde al comunității odorheiene natale.

Firul unei vieți dedicate liniștii semenilor a fost curmat nedrept și bestial de ființe ce nu merită nici măcar să respire pe acest pământ.

Sublocotenent (post mortem) Marian Căprioară²³ La numai un an după ce Țara își reasezase curgerea în matca istoriei, ținând spre libertate și democrație, în 22 Decembrie 1989, era repartizat la Postul de poliție al comunei Praid, sergentul major Căprioară Marian, venit din locurile de legendă ale satului Bahna, județul Neamț.

Fire destoinică, deschisă, a izbutit să se integreze cu ușurință în comunitatea ce-i aștepta serviciul de apărător al ordinii și avuției sătești. A răspuns întotdeauna, cu solitudine și curaj tuturor chemărilor venite din partea consătenilor săi și s-a bucurat de recunoștința și prețuirea acestora.

La începutul lunii mai 1993, la doar 26 de ani, când pomii explodau în floare, asemeni sufletului celui care nu mai este între noi, doi ticăloși, amețiți de mirajul „lumii libere”, l-au răpus pe Marian, în satul Ocna de Jos, în timp ce se afla în misiune.

Nicio pedeapsă din lume, oricât de grea, nu poate repara pierderea vieții acestui om.

Plutonier Ioan Botaș²⁴ Fiu de moți din Poșaga Apusenilor, a deschis ochii către lume la 28 mai 1969, în municipiul Hunedoara. Viața aspră și plină de privațiuni, specifică „Țării de piatră”, l-a împins spre profesia de polițist, nebănuind, poate, că și aceasta este la fel de împovărătoare. Astfel, a ajuns la Poliția municipiului Odorheiu Secuiesc unde i s-a încredințat, după câțiva ani de muncă, funcția și îndatorirea de „sectorist”.

A știut să înțeleagă pe oameni, le-a învățat limba și datinile, i-a servit cu demnitate și dăruire. Colegii de muncă și-l amintesc ca un om cumpătat, cu o deosebită capacitate de efort, dedicat cu toată ființa, muncii de poliție și serviciului în folosul comunității, apărării normelor morale și de drept.

Deși era a doua zi de Paște (08 aprilie 1996) și fiecare ar fi trebuit să fie mai bun, mai blând și mai curat, o mână de indivizi al căror nume nu merită rostit niciodată, i-au curmat viața și toate speranțele ei, numai pentru că le ceruse să respecte liniștea concitadinilor.

Acum când trecerea eroilor polițiști în eternitate a devenit istorie, avem datoria de a le lumina numele și amintirea atât cu brăzdairea sărată a lacrimii cât și cu articole despre existența lor pe acest pământ, chiar și în cadrul unor sesiuni naționale de comunicări științifice legate de istoria instituției și a locurilor în care au lucrat și și-au dat viața.

Gestul lor este cu atât mai nobil și pilduitor cu cât având la îndemână armele forței, ale ripostei, cu sufletele curate și cinstite au ales moartea lor în loc să semene ei înșiși moarte, cruțând însăși viața celor care le-au fost călăi.

Lor celor care și-au dăruit cele mai frumoase momente ale maturității lor de bărbați, nesfârșitei și niciodată înșelatei încrederi în oameni, nu li s-a mai dat răgazul să asfințească, pentru că întunericul le-a rețezat lumina în miezul zilei.

Nimeni nu le va putea lua locul acestor bărbați nemuritori. Marea lecție a vieții și a morții trebuie să fie de-a pururi vie în conștiința noastră și a generațiilor ce vor veni²⁵.

Dr. Traian CHINDEA

Note – Notes

1. Legea nr. 360 din 06.06.2002 privind statutul polițistului, publicată în M.O. nr. 440 din 24.06.2002.
2. Decretul nr. VIII/1919 privind organizarea polițiilor de stat, publicat în Gazeta Oficială nr. 17 din 1-15 martie 1919.
3. Organ de conducere a Transilvaniei până la ratificarea de către Parlament a Unirii din 1918;
4. Legea pentru organizarea Poliției Generale a Statului din 21.07.1929, publicată în M.O.nr. 159/1929.
5. Prin adresa nr. 9398 din 01.02.1948 a Inspectoratului Regional de Poliție Brașov se ordonă: „Începând de la data primirii prezentului ordin planurile de muncă existente se vor anula și se va trece la aplicarea planului de muncă fixat de D.G.P.(Direcția Generală a Poliției).
6. Aita Mare, Arcuș, Barcani, Belin, Bățani, Bixad, Bodoc, Boroșneul Mare, Brateș, Brăduț, Brețcu, Catalina, Cernat, Chichiș, Comandău, Dalnic, Dobârlău, Estelnic, Ghelintă, Lemnia, Malnaș, Mereni, Micfalău, Moacșa, Ojdula, Ozun, Poian, Reci, Sânzieni, Sita Buzăului, Turia, Valea Crișului, Valea Mare, Vlcele, Vîrghiș, Zagon și Zăbala.
7. www.covsna.info.ro.
8. Decretul nr. VIII/1919 privind organizarea polițiilor de stat publicat în Gazeta Oficială nr. 17 din 1-15 martie.
9. Legea pentru Organizarea Poliției Generale a Statului din 21.07.1929, publicată în M.O. nr. 151 din 1929.
10. Decretul nr. 25 al Prezidiului Marii Adunări Naționale din 23 ianuarie 1949.
11. Legea nr. 5 din 1950 privind împărțirea administrativ-teritorială a României.
12. Legea nr. 40 din 18.12.1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, publicată în M.O. nr.146 din 18.12.1990.
13. Legea nr. 26 din 12.11.1994 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în M.O. nr 123 din.18.05.1994.
14. Legea nr. 218 din 23.04.2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în M.O. nr.305 din 09.05.2002.
15. Legea nr. 360 din 06.06.2002 privind statutul polițistului, publicată în M.O. nr. 440 din 24.06.2002.
16. După situația de la 01.01.2000.
17. Posturile de poliție:Atid, Avrămești, Bilbor, Brădești, Căpâlnița, Ciceu, Cârța, Ciucsângeorgiu, Ciumani, Corbu, Corund, Cozmeni, Dănești, Dealu, Dârjiu, Ditrău, Feliceni, Frumoasa, Gălăuțaș, Joseni, Lăzarea, Lelicieni, Lueta, Lunca de Jos, Lunca de Sus, Lupeni, Mădăraș, Mărtiniș, Merești, Mihăileni, Mugeni, Ocland, Păuleni-Ciuc, Plăieșii de Jos, Praid, Racu, Remetea, Săcel, Sărmaș, Secuieni, Siculeni, Șimonești, Sâncrăieni, Sândominic, Sânmartin, Sânsimion, Sântimbru, Subcetate, Suseni, Tomești, Tulgheș, Tușnad-Sat, Ulieș, Vârșag, Voșlobeni, Zetea, Porumbeni și Satu Mare.
18. Mircea Nicolae Costruț *Glorie eternă eroilor Poliției Române*, tipărit la S.C. Exodus S.R.L., Miercurea-Ciuc, 2004, p. 5.
19. *Ibidem*, p. 6.
20. *Ibidem*, p. 7.
21. *Ibidem*, p. 8.
22. *Ibidem*, p. 9.
23. *Ibidem*, p. 10.
24. *Ibidem*, p. 11.
25. *Ibidem*, p. 12.